

ትናንት ማታ በእልሜ

ከየትናየት አገር

በእውን ቤቴ ሆኜ በእልሜ ባህር ማዶ፤

በታው ለምለም ሳለ፤ ቀዝቃዛ በረዶ፤

በዕጹብ ድንቅ ሕንፃዎች፤ ሰፋፊ መንገዶች፤

በጋ ልምላሜን በተካኑ ዛፎች፤

በፈኩ ባማሩ ፍንጥቅጥቅ አበቦች፤

ያጌጠች ከተማ ደርሼ ይመስለኛል፤

ሽምግልና ይዘው ሰዎች ይታዩኛል።

የአገር ባዳ ዕንግዳ መሆን ቢሰማኝም፤

የወገኔ ቀለም ከሩቅ አልጠፋኝም።

ሳይ፤ ሁሉም ተሰባስበው፤

ባሳብ ተደጋግፈው፤

ሰላምን ግብ አድርገው፤

ድልድይ ማለፊያውን፤

መሸጋገሪያውን፤

ምክክር ጀምረው፤

በእማማ ህመም ላይ በጥብቅ ይዘክራሉ፤

ይህ ይሁን፤ ያ ይሁን መላ ይመታሉ።

ታዲያ ይመስለኛል፤

የእኔም ጭንቀት

እመም ራስ ምታቴ፤

መጋኛ ወጋቴ፤

ይኸው ነበርና፤ አሁንም ነውና፤

ያስፈልጋል መስማት ብዬ በጥሞና፤

በተስፋ ሸብረክ አልሁ፤

ምኞታችሁ እልማ፤ ቃላችሁ ቃሌ አልሁ።

ከዚያም ይመስለኛል፤

የግልግል መምጫን ከአድማስ ጫፍ እያየሁ፤

በተመስጦ ሆኜ እ ህ ህ ስል እያለሁ፤

ወደያው ከመቅጽበት ሃሳብ ደፈረሰ፤

ሥጋት ጥርጣሬ ጭራሽ ተባባሰ።

ሰውም ተደናግጦ ምንድን ነው? ምንድን ነው? ሲባባል፤

ለካስ ዕባብ በዕባብ አካባቢው ኖሯል!!

ይህንን አልማ ብንን ስል ድንገት፤

ቀፈፈኝ ጠላሁት የዕባብን ትምሳሌት።